

ČAROLIJA RODITELJA

REPUBLIKA HRVATSKA
Središnji državni ured za
demografiju i mlade

Središnji državni ured
za demografiju i mlade

Financirano iz sredstava za provedbu projekta udruge usmjerenih podršci roditeljstvu za 2022. godinu.
Projekt: Čarolija roditelja, ukupna vrijednost ugovora: 90.000,00 kn.
Razdoblje provedbe projekta 12 mjeseci. Početak provedbe: 1. rujan 2022.

KOMUNIKACIJA U OBITELJI

Obitelj je temelj našeg razvoja

Obitelj je naše sigurno mjesto, mjesto podrške ljubavi i razumijevanja.

Temeljna je na odnosima koji su odlučujući za zdravlje i razvoj djeteta. Način kako obitelj djeluje ovisi o odnosima članova obitelji, a posebice o odnosima odraslih članova prema odraslima. Odrasli članovi obitelji odgovorni za uspostavljanje kvalitete odnosa u obitelji. Djeca uče o sebi na način kojim odrasli komuniciraju s njima. Djeci ne treba naša stalna dostupnost, već je puno vrijedniji način se koji se provodi zajedničko vrijeme u obitelji.

Djeca i mladi žele da ih njihovi roditelji vide, žele biti vrijedni njihove ljubavi i pažnje. Interakcija između odraslih i djece uzajaman je proces učenja koji traje, razvija se i uči tijekom cijelog života.

Komunikacija je važna

Komunikacija je proces odašiljanja, prenošenja i primanja poruka, signala ili informacija. Važno je znati da kad se dvije osobe nađu zajedno, nemoguće je ne komunicirati. Komuniciramo verbalnom komunikacijom (onim što izgovorimo) ili neverbalnom komunikacijom (kontaktom očima, ponašanjem i držanjem tijela, mimikom lica i cijelog tijela, gestikulacijom, odijevanjem). Drugim riječima komunikacija je uvijek prisutna. Iako glavninu poruka primamo verbalnom komunikacijom ona je svega % naše komunikacije, a ostalih 92% čini neverbalna komunikacija.

U komunikaciji se javlja nerazumijevanje i šumovi. Imajte na umu da je ono što izgovorimo nepovratno i neponovljivo.

Dobra i kvalitetna komunikacija u obitelji s jasnim porukama te usklađenom verbalnom i neverbalnom komunikacijom temelj je dobrih odnosa u obitelji. Dijete u komunikaciji s odraslima sagledava svoja vlastita iskustva, uočava i razmatra svoje i uočava probleme drugih, uči rješavati probleme i zauzimati se za sebe.

MUŠKI I ŽENSKI MOZAK- MIT. PRODUKT PERCEPCIJE ILI ZNANSTVENO DOKAZANA ČINJENICA?

Svima je poznata rečenica “Muškarci su s Marsa, a žene s Venere”, u kojoj je sažeta premisa da se muškarci i žene razlikuju, ne samo fenotipski, već je i njihov način razmišljanja i djelovanja potpuno drugačiji što posljedično doводи do različitih pogleda na svijet.

Žene imaju jaču samokontrolu, pažljivije su i manje sklone riziku te bolje brinu o zdravlju. No, više brige znači i veću sklonost anksioznosti i depresiji.

Muškarci, s druge strane, u manjem postotku pate od takvih poremećaja, jedan od razloga je proizvodnja serotonina, koja je čak i do 50% viša kod muškaraca, kod muškaraca nisu prisutne tolike fuktuacije u razini hormona, a najzastupljeniji je testosteron. Obje kemikalije odgovorne su za veću spremnost muškaraca da se bore za postizanje boljeg položaja u dominacijskoj hijerarhiji (više je muškaraca na vodećim pozicijama, no više ih je i u zatvorima). Iako je razina agresije podjednaka kod muškaraca i žena, razlikuju se u načinu njena iskazivanja pa su tako muškarci direktniji, a žene češće indirektno iskazuju agresiju (npr. tračanje).

Žene općenito postižu više rezultate na mjerjenjima empatije, verbalnih vješti-

na i socijalnih vještina, dok su muškarci neovisniji, dominantniji, bolje se snalaze u prostoru i preferiraju matematičke zadatke naspram verbalnih. Također, žene više cijene altruizam, reciprocitet u odnosima i empatiju, dok su muškarci više usmjereni na moć i natjecanje (Zaidi, 2010).

Nabrojane razlike djelomično se mogu objasniti biološkim predispozicijama, no postavlja se i pitanje koliki je utjecaj kulture i prihvaćenih normi u formiranju razlika između dječaka i djevojčica? Dječaci i djevojčice razlikuju se u načinu na koji se igraju, igračkama koje koriste za igru, treninzima u koje se uključuju i dr. Dok se kod djevojčica više cijeni i potiče nježnost i briga za druge (npr. često im se kupuju lutke), kod dječaka se više potiče razvoj kompetitivnosti. Očevi se više igraju s djecom nego majke, a te su igre više povezane s aktivnošću, kretanjem, trčanjem, razvijanjem vje-

ština, dok aktivniji njege djeteta više preuzimaju majke (Čudina Obradović i Obradović, 2006). U dojenačkoj dobi dominira majčinska briga - gotovo sve aktivnosti koje su važne za preživljavanje djeteta povezane su s brigom i aktivnostima majke. Stupanj očeve uključenosti povećava se s dobi djeteta, a najveća promjene događa se kada dijete prijeđe iz predškolske u školsku dob. Doprinos veće uključenosti oca u odgoj rezultira poboljšanim socioemocionalnim razvojem kod djece, većim samopoštovanjem, većim zadovoljstvom životom, boljom prilagodbom i općenito boljom dobrobiti.

U zemljama u kojima se dugi niz godina nastojali minimalizirati razlike u odgoju obzirom na spol djeteta (isti uvjeti i poticaji bez obzira na spol) pokazalo se da su se biološke razlike pokazale još izraženijima (veći postotak djevojkama

kasnije se odlučio za zanimanja u području odgoja, a veći postotak mladića za zanimanja u području inženjeringa).

U današnje vrijeme očevi se sve više uključuju u odgoj djece te više sudjeluju u aktivnostima vezanima za obavljanje svakodnevnih skrbi o djeci.

KVALITETNI ODNOSI U OBITELJI TEMELJ SU USPJEŠNOG RASTA I RAZVOJA DJECE

Kakvo dijete želimo kada odraste?

1. OBRAZOVANO
2. ZDRAVO
3. SAMOSTALNO
4. IMA POSAO
5. IMA SVOJU OBITELJ
6. IMA SVOJ DOM
7. IMA SVOJ MIR
8. SAMOPOUZDANO
9. IMA SAMOPOŠTOVANJE
10. ....

Što činimo da nam djeca postanu ovakva kakvu želimo?

Često činimo suprotno od onoga što želimo da naša djeca postanu. U dobroj namjeri, kako bi mu pomogli, odlučujemo i radimo umjesto njih. Tada im šaljemo poruku da nisu sposobni odraditi nešto sami. Tako im spuštamo samopouzdanje i samopoštovanje.

Važno je postaviti granice u odgoju. Granice u odgoju su jasnoća onoga što želimo da dijete usvoji!

Važno je znati da postoje navike koje stječemo kroz život i temelj su građenja dobrih odnosa među ljudima. Navike koje treba poticati u odnosu jesu: Ohrabrivanje, vjerovanje, podržavanje, poštovanje, prihvaćanje, pregovaranje i slušanje svoje djece.

Ukoliko želimo biti teret svojoj djeci i ne izgraditi osobe kakve želimo koristiti ćemo ubojite navike koje narušavaju naše odnose. To su: okrivljavanje, žaljenje, prigovaranje, prijetnja, potkupljivanje, kritiziranje, kažnjavanje.

Ukoliko želite da Vaša djeca budu ono što želite gradite poticajne odnose i budite im potpornji jednog mosta u njihovom odrastanju.

